

lande, hvor de har hjemsted, og de aktiviteter, som de har tilladelse til at udføre.

Et fondsmæglerselskab, der har tilladelse i ét medlemsland, kan for fremtiden udøve virksomhed gennem en filial eller ved grænseoverskridende virksomhed i andre medlemslande.

Princippet om hjemlandskontrol indebærer, at tilsynsmyndighederne i et fondsmæglerselskabs hjemland er ansvarlige for tilsynet med selskabet, herunder selskabets aktiviteter i andre lande.

Det foreslås, at fondsmæglervirksomhed skal drives i aktieselskabsform, da denne selskabsform er velegnet til virksomheder, der er under tilsyn.

Hovedelementerne i lovforslaget er:

- tilladelsesprocedurer for fondsmæglerselskaber, der udfører investeringservice,
- regulering ud over de velkendte børsmægler-selskaber af en gruppe af fysiske og juridiske personer, som hidtil har kunnet nøjes med et næringsbrev, således at hovedparten af hidtidig ureguleret vekselerervirksomhed omfattes af lovforslaget,
- startkapitalkrav og løbende kapitalkrav i overensstemmelse med fondsmæglerselskabernes aktiviteter,
- offentlig godkendelse af fondsmæglerselskabets aktionærer, der erhverver en kvalificeret andel i selskabet, ligesom bestyrelsen og direktionen skal opfylde visse betingelser, for at selskabet kan opnå og bevare tilladelsen,
- reglerne om solvens, midlers anbringelse, regnskab og revision, tilsyn m.v. kommer til at svare til bank- og sparekasselovens regler herom.

Lovforslaget indebærer, at der på en række områder vil blive stillet krav af økonomisk og administrationsmæssig karakter til virksomheder, der hidtil ikke har været lovregulerede, for at de kan opnå tilladelse til at yde investerings-service. På den anden side vil disse fondsmæglerselskaber tillige med de eksisterende børsmæglerselskaber i modsætning til tidligere få mulighed for at udøve investerings-service i de øvrige EU-lande gennem en filial eller for at kunne udbyde grænseoverskridende tjenesteydelser.

Lovforslaget betyder endvidere, at al handel med værdipapirer kræver tilladelse i modsætning til tidligere. Som konsekvens af lovforslaget foreslås en række justeringer i næringsloven.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget,

skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om værdipapirhandel.
(Lovforslag nr. L 250).

Lovforslaget er et led i den samlede børreform, som også indeholder forslag til lov om fondsmæglerselskaber, forslag til lov om ændring af banker og sparekasser m.v. og forslag til lov om ændring af realkreditloven. De to sidstnævnte forslag er allerede forelagt Folketinget.

Det danske børsmarked blev sidst reformeret gennemgribende i 1986. Der er flere grunde til, at det igen er påkrævet at reformere det danske værdipapirmarked. De vigtigste grunde er liberaliseringen af international kapitalbevægelser, nye EU-direktiver om værdipapirhandel, en hastig teknologisk udvikling, stordriftsfordele i omsætningen med værdipapirer samt en stadig skærpet international konkurrence.

Den daværende industriminister nedsatte 2. juli 1993 Børsudvalget, der bl. a. havde til formål at komme med forslag til ændring af lovgivningen på værdipapirmarkedsområdet med henblik på at fremtidssikre børslovgivningen og at gennemføre EU-direktiverne om investerings-service og kapitalkrav.

Lovforslaget baserer sig på de overvejelser, der har fundet sted i dette udvalg. Børsudvalgets betænkning er offentliggjort samtidig med fremsættelsen af lovforslagene. Det eneste punkt, hvor lovforslaget ikke følger Børsudvalgets flertal, er på spørgsmålet om omdannelse af Værdipapircentralen og Garantifonden for Danske Optioner og Futures. Det præciseres i lovforslaget, at Værdipapircentralen og Garantifonden for Danske Optioner og Futures skal omdannes til aktieselskaber inden 1. januar 1999. Et flertal i Børsudvalget har foreslået, at omdannelsen skal være en mulighed og ikke et krav.

Det foreliggende lovforslag skal opfattes som værdipapirhandelsrettens hovedlov. Værdipapirhandelslovforslaget er en rammelov, der opstiller de generelle krav, som skal være gældende for alle, der handler med værdipapirer.

Ved alene at opstille generelle krav og rettlige standarder i lovforslaget opnås der fleksibilitet og fremtidssikring af lovgivningen. Dette inde-